

Το πρωινό σε βρίσκει στα Λιθαρίτσια. Στα τείχη, στο φρούριο του Αλή Πασά. Το βλέμμα πάνω από την Παμβώτιδα και τις ακτίνες του ήλιου που γεμίζουν το Περιστέρι, το Μιτσικέλι, ζεσταίνουν τα νερά της Κυρά Φροσύνης. Κι αφού το μάτι γεμίσει με εικόνες, η καρδιά είναι έτοιμη να κάνει βουτιά στην ιστορία. Να περιπλανηθεί στο αρχαιολογικό μουσείο, ανάμεσα στην Ολυμπιάδα και τον Πύρρο, την Καστρίτσα και την Αρχαία Δωδώνη. Στα στενά σοκάκια του ιστορικού κέντρου και του Κάστρου ακούς ακόμη τις ιστορίες του Δημήτρη Χατζή.

Ο «Σιούλας ο ταμπάκος» που ανοίγει δρόμο για τις επόμενες γενιές, «ο Σαμπεθάι Καμπιλής» που κρατά την εβραϊκή γειτονιά στα δυο του χέρια, «η θεία μας η Αγγελική» που όλους τους βλέπει ίσους, πλούσιους και φτωχούς, και ο καθηγητής, ο ήρεμος φιλόλογος που θα κατορθώσει με τον θάνατό του να ολοκληρώσει όλα όσα έλεγε στα παιδιά μια ολόκληρη ζωή.

Επαγγέλματα που κουβαλούν μνήμες, σύγχρονα καφέ και μπαρ, αρχοντόσπιτα που αναστηλώθηκαν, αυλές γεμάτες λουλούδια. Ταβερνάκια όπου οι τοπικές γεύσεις ξεχειλίζουν.

Περπατώντας δίπλα στη λίμνη, με τα αρώματα της φύσης να πλημμυρίζουν, νιώθεις μικρός πρωταγωνιστής σε κινηματογραφική ταινία. Και περιμένεις κάπου εκεί να συναντήσεις τον θίασο του Αγγελόπουλου...

Αργά τα βήματα κάτω από το Κάστρο που κάποτε το αγκάλιαζαν τα νερά της λίμνης. Διονύσιος Φιλόσοφος. Ο καλόγερος επαναστάτης, που μαρτύρησε στα χέρια των Τούρκων. Κι από την άλλη πύλη, ο Άγιος Γεώργιος των Ιωαννίνων. Το Κάστρο του Ιουστινιανού που ακόμη δεν έχει αποκαλύψει όλα του τα μυστικά. Με το Βυζαντινό και το Δημοτικό Μουσείο, με τα απομεινάρια από το πέρασμα των Οθωμανών, με την Εβραϊκή γειτονιά και τη Συναγωγή.

Τόσοι πολιτισμοί χώρεσαν σε έναν μικρό τόπο. Και για αιώνες έζησαν ειρηνικά. Συνυπήρξαν και έκλωσαν το νήμα για τα σημερινά Γιάννενα.

Παίρνοντας το караβάκι θα βρεθείς σε λίγα λεπτά στο Νησί. Νησάκι συνηθίζουμε να το λέμε. Κάπου εδώ ο χρόνος σταμάτησε... Στα πανέμορφα σπίτια με τις πλακοσκεπές, στα ασβεστωμένα, κάτασπρα δρομάκια, στις Μονές των Φιλανθρωπινών. Ένα μοναστικό σύμπλεγμα με όλο το μεγαλείο του Βυζαντίου. Και στο τελευταίο καταφύγιο του Αλή Πασά. Στο σπίτι που γράφηκε το τέλος του και σήμερα αποτελεί μουσείο! Ένα μουσείο με τα σημάδια από το πέρασμα του ίδιου αλλά και πλήθος αντικειμένων από την ιστορία της Ηπείρου!

Το μάτι δεν χορταίνει την ομορφιά του τόπου. Και ο δρόμος της επιστροφής δεν είναι εύκολος.

Όμως το ταξίδι δεν τελείωσε. Ένα μοναδικό μνημείο της φύσης σε περιμένει. Δεν είναι άλλο από το Σπήλαιο Περάματος. Αποτελείται από πολλές διαδοχικές αίθουσες και διαδρόμους με σταλακτίτες, σταλαγμίτες, κουρτίνες και εντυπωσιακές κολώνες σε συμπλέγματα. Το 1956 βρέθηκαν απολιθωμένα δόντια και οστά της αρκούδας των σπηλαίων. Μία διαδρομή 1.100 μέτρων, κάτω από τη γη, ανάμεσα στα όνειρα! Και μετά τα βήματα σε οδηγούν στον λόφο της Καστρίτσας. Στην αρχαία ακρόπολη που δεσπόζει στο λεκανοπέδιο. Οι αρχαιολόγοι την ταυτίζουν με την αρχαία Τέκμονα, τη δεύτερη σπουδαιότερη πόλη των Μολοσσών.

Τα Γιάννενα δεν είναι μόνο ιστορία. Είναι μία μεγάλη, ζωντανή πόλη. Με ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια της χώρας. Με ζωντανή αγορά. Με πλούσιο πολιτισμό και πλήθος εκδηλώσεων.

Είναι οι απογευματινές βόλτες κάτω από τα τίλια της οδού Δωδώνης, με το μεθυστικό άρωμα. Είναι η βόλτα στους πεζοδρόμους και η στάση για ένα γρήγορο καφέ στην πλατεία Πάργης. Είναι οι φίλοι που θα κάνεις και θα αποτελέσουν φίλους ζωής! Είναι αυτό το μαγικό που θα συναντάς σε κάθε βήμα και θα σε κάνει να θέλεις να επιστρέφεις με κάθε ευκαιρία! Είναι τα γυάλινα και μαλαματένια Γιάννενα!

*Ο Μωυσής Ελισάφ είναι Δήμαρχος Ιωαννίνων.

ΠΗΓΗ: [ιστοσελίδα athensvoice, 15.7.2020](#)